

60. MEKTUP

٦٠- ﴿ الْمَكْتُوبُ السُّتُونَ إِلَى وَلَدِ شَيْخِهِ الْخَوَاجَةِ عَبْدِ اللَّهِ فِي بَيَانِ عَدَمِيَّةِ ذَاتِ
الْإِنْسَانِ وَبَيَانِ أَنَّ ذَاتَهُ هِيَ النَّفْسُ النَّاطِقَةُ مَعَ بَيَانِ فَنَاءِ النَّفْسِ وَالْقَلْبِ وَزَوَالِ الْعِلْمِ
الْحُصُولِي ﴾

هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَغَيَّرُ بِذَاتِهِ وَلَا بِصِفَاتِهِ وَلَا فِي أَسْمَائِهِ بِحُدُوثِ الْأَكْوَانِ
فَإِنَّ كُلَّ تَغْيِيرٍ وَتَلَوُّنٍ وَقَعَ فِي حُدُوثِ الْأَكْوَانِ فَإِنَّمَا هُوَ فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ وَلَمْ يَتَطَرَّقْ إِلَى
حَضَرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ تَنَزَّلُ وَلَا تَبْدُلُ لَا فِي الْخَارِجِ وَلَا فِي الْعِلْمِ أَضْلًا بَيَانُهُ أَنَّ
الْحَقَّ سُبْحَانَهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يُظَاهِرَ كَمَالَاتِهِ الذَّائِبَةَ وَالصِّفَاتِيَّةَ وَالْأَسْمَائِيَّةَ وَأَنْ يُجَلِّبَهَا فِي
بِحَالِ الْأَشْيَاءِ وَمَرَاتِبَاهَا عَيْنَ لِكُلِّ كَمَالٍ فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ نَقِصُ ذَلِكَ الْكَمَالِ الْمُقَابِلَ لَهُ
وَالْمُتَمَيِّزَ عَنْ سَائِرِ الْأَعْدَامِ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ لِيَكُونَ مِرَآةً لَهُ فَإِنَّ مِرَآةَ الشَّيْءِ مُقَابِلُ الشَّيْءِ
وَسَبَبُ إِظْهَارِهِ وَبِضَائِعُهَا تَكْيِينُ الْأَشْيَاءِ وَالْأَعْدَامِ الَّتِي فِيهَا قَابِلِيَّةٌ لِأَنَّ تَكُونَ مَرَاتِبَا
لِلْكَمَالَاتِ أَوْ جَدَّهَا فِي مَرْتَبَةِ الْحَيِّسِ وَالْوَهْمِ فِي آتِي وَقْتِ أَرَادَ وَأَعْطَاهَا الْأَسْتِقْرَارَ
وَالْإِسْتِحْكَامَ وَجَعَلَ جَمِيعَ تِلْكَ الْكَمَالَاتِ مُنْعَكِسَةً فِيهَا وَصَيَّرَ تِلْكَ الْأَعْدَامَ بِذَلِكَ
الْإِنْعِكَاسِ حَيًّا وَعَالِمًا وَقَادِرًا وَمُرِيدًا وَبَصِيرًا وَسَمِيعًا وَمُكَلِّمًا فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ وَلَكِنْ قَدْ
كَانَ مُحْسُوسًا أَنَّهُ قَدْ يَتَصَرَّفُ أَوَّلًا فِي الْعَدَمِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُجْعَلَ فِيهِ شَيْءٌ آخَرُ وَيُجْعَلَ هُوَ
بِذَلِكَ التَّصَرُّفِ مُلَائِمًا وَلَيْتِنَا نُمَّ يَظْهَرُ فِيهِ الْكَمَالُ كَمَا أَنَّ السَّمْعَ يُجْعَلُ أَوَّلًا لَيْتِنَا وَمُلَائِمًا
نُمَّ يَصَوِّرُ بَعْدَ ذَلِكَ صُورًا وَاشْكَالًا. يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ الْمُرَادَ هُنَا مِنَ الْعَدَمِ هُوَ الْعَدَمُ
الْخَارِجِيُّ الْمُقَابِلُ لِلْوُجُودِ الْخَارِجِيِّ فَلَا يَكُونُ مُتَافِيًا لِإِيجَادِهِ الْوَاقِعِ فِي مَرْتَبَةِ الْوَهْمِ مَعَ
أَنَا نَقُولُ إِنَّ الْمُتَافِيَّ لِلْعَدَمِ هُوَ الْوُجُودُ الَّذِي نَقِصُهُ وَلَا يَصِيرُ الْعَدَمُ وَجُودًا وَأَمَّا إِذَا كَانَ
مَوْجُودًا لَا يَلْزَمُ مِنْهُ تَحْدُورُ أَضْلًا كَمَا قَالُوا فِي الْوُجُودِ إِنَّهُ مِنَ الْمُعْقُولَاتِ النَّائِيَةِ وَلَا
وُجُودَ لَهَا فِي الْخَارِجِ بَلْ هِيَ مَعْدُومَةٌ فِيهِ. فَعَلِمَ مِنْ هَذَا التَّحْقِيقِ أَنَّ حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ

أَعْدَامُ انْعَكَسَتْ فِيهَا كَمَالَاتُ مَرْتَبَةِ الوجودِ تَعَالَتْ وَتَقَدَّسَتْ لَهَا بِإِيجَادِ اللَّهِ تَعَالَى تَحَقُّقُ وَثُوبُ وَهَيْئِ وَاسْتِثْقَارُ وَاسْتِثْمَرَارُ فِي مَرْتَبَةِ الْحَيَسِ وَالْوَهْمِ وَكَانَ ذَوَاتُ الْأَشْيَاءِ يَلْكَ الْأَعْدَامُ وَانْعِكَاسُ الْكَمَالَاتِ فِيهَا بِمَثَابَةِ قُوَاهَا وَجَوَارِحِهَا وَبَعْدَ تَمْهِيدِ هَذِهِ الْمُقَدِّمَاتِ نَذْكُرُ فِي بَيَانِ الْمَقْصِدِ الْأَصْلِيِّ الَّذِي يَتَعَلَّقُ بِالْوَلَايَةِ الْخَاصَّةِ كَلِمَاتٍ يَنْبَغِي اسْتِمَاعُهَا بِسَمْعِ الْعَقْلِ. إَعْلَمْ: أَرْشَدَكَ اللَّهُ وَهَدَاكَ سَوَاءَ الطَّرِيقِ أَنَّ حَقِيقَةَ الْإِنْسَانِ وَذَاتَهُ الْعَدَمُ الَّذِي هُوَ حَقِيقَةُ النَّفْسِ النَّاطِقَةِ الَّتِي يُعَبِّرُ عَنْهَا فِي الْأَوَّلِ بِالنَّفْسِ الْأَمَّارَةِ وَكُلُّ فَرْدٍ مِنَ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ يُشِيرُ بِلَفْظٍ أَنَا إِلَيْهَا فَتَكُونُ ذَاتُ الْإِنْسَانِ هِيَ النَّفْسُ الْأَمَّارَةُ وَتَكُونُ سَائِرُ لَطَائِفِ الْإِنْسَانِ كَالْقُوَى وَالْجَوَارِحِ لَهَا وَحَيْثُ أَنَّ الْعَدَمَ شَرُّ مُحْضٌ فِي حَيْدِ ذَاتِهِ لَمْ يَشْمُ رَائِحَةً مِنَ الْخَيْرِيَّةِ تَكُونُ النَّفْسُ أَيْضًا شَرًّا مُحْضًا لَا تَكُونُ فِيهَا رَائِحَةٌ مِنَ الْخَيْرِيَّةِ وَمِنْ خَبَائِثِهَا وَجَهْلِيَّاتِهَا تَدْعِي الْكَمَالَاتِ الظَّاهِرَةَ فِيهَا بِطَرِيقِ الْإِنْعِكَاسِ وَالظَّلِيلَةِ لِنَفْسِهَا وَتَنْسِبُ قِيَامَ تِلْكَ الْكَمَالَاتِ الْقَائِمَةِ بِأَصْلِهَا إِلَى نَفْسِهَا وَتَزْعُمُ نَفْسِهَا بِتِلْكَ الْكَمَالَاتِ كَامِلَةً وَخَيْرًا وَتَكْتَسِبُ مِنْ هَذِهِ الْخَبِيثَةِ دَعْوَى السَّيَادَةِ وَتُشْرِكُ نَفْسِهَا بِرَبِّهَا فِي الْكَمَالَاتِ وَتَنْظُرُ الْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ مِنْ نَفْسِهَا وَتَزْعُمُ نَفْسِهَا مُتَصَرِّفَةً وَتُرِيدُ أَنْ يَكُونَ الْكُلُّ تَابِعًا لَهَا وَتُحِبُّ نَفْسَهَا أَكْثَرَ مِنَ الْكُلِّ وَتُحِبُّ غَيْرَهَا لِنَفْسِهَا لَا لِأَجْلِهِمْ وَمِنْ هَذِهِ التَّخَيُّلَاتِ الْفَاسِدَةِ تَكْتَسِبُ عَدَاوَةً ذَائِمَةً لِمَوْلَاهَا وَلَا تُدْعِي بِأَحْكَامِهَا الْمُتَزَكَّةِ بَلْ تَتَّبِعُ هَوَاهَا وَوَرَدَ فِي الْحَدِيثِ الْقُدْسِيِّ «عَادَ نَفْسُكَ فَإِنَّهَا انْتَصَبَتْ لِمُعَادَاتِي» وَبَعَثَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ الْأَنْبِيَاءَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ كَمَالِ رَأْفَتِهِ وَرَحْمَتِهِ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ لِيَدْعُوا الْخَلْقَ إِلَى الْحَقِّ سُبْحَانَهُ وَلِيُخَرِّبُوا بُيُوتَ الْأَعْدَاءِ وَلِيَدُلُّوْهَا عَلَى مَوْلَاهَا وَلِيُخَلِّصُوهَا مِنْ جَهْلِيَّاتِهَا وَخَبَائِثِهَا وَلِيُطْلِعُوهَا عَلَى شَرِّهَا وَنَقِصِهَا فَمَنْ أَدْرَكَتْهُ السَّعَادَةُ الْأَرْكَانِيَّةُ أَجَابَ دَعْوَةَ هَؤُلَاءِ الْأَكَابِرِ وَرَجَعَ مِنْ جَهْلِيَّةِ وَخَبِيثَةٍ وَصَارَ مُنْقَادًا لِلْأَحْكَامِ الْمُتَزَكَّةِ. يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ طَرِيقَ تَرْكِيبِ النَّفْسِ عَلَى نَوْعَيْنِ طَرِيقُ يَتَعَلَّقُ بِالرِّيَاضَاتِ وَالْمُجَاهَدَاتِ وَهُوَ طَرِيقُ الْإِنَابَةِ

وَمَخْصُوصُ بِالْمُرِيدِينَ وَالطَّرِيقُ الثَّانِي طَرِيقُ الْجَذِبِ وَالْمَحَبَّةِ وَهُوَ طَرِيقُ الْأَحْيَاءِ وَيَتَعَلَّقُ بِالْمُرَادِينَ شَتَانٌ مَا بَيْنَ الطَّرِيقَيْنِ الطَّرِيقُ الْأَوَّلُ سَيْرٌ إِلَى جَانِبِ الْمَطْلُوبِ وَالطَّرِيقُ الثَّانِي جَرٌّ نَحْوَ الْمَقْصُودِ وَبَيْنَ السَّيْرِ وَالْجَرِّ فَرْقٌ كَثِيرٌ وَتَفَاوُتٌ فَاحِشٌ فَإِذَا أُرِيدَ لِصَاحِبِ دَوْلَةٍ بِسَابِقِ الْكَرَمِ الْجَرُّ مِنْ طَرِيقِ الْأَحْيَاءِ يُعْطَى لَهُ الْجَذِبُ وَالْمَحَبَّةُ لِجَنَابِ الْقُدُسِ وَيُوصَلُ بِهِ إِلَى الْمَقْصُودِ جَرًّا فَإِذَا كَانَ فِيمَا بَيْنَ هُوَلَاءِ مَنْ أَدْرَكَتْهُ السَّعَادَةُ يُوصَلُ بِهِ إِلَى حَدِّ الْفَنَاءِ وَيَتَحَلَّصُ مِنْ رُؤْيَةِ النِّسْوَى وَعِلْمِهِ وَيُجَاوِزُ بِهِ الْآفَاقَ وَالْأَنْفُسَ وَنَسِيَانُ الْآفَاقِ مُرَبُّوطٌ بِفَنَاءِ الْقَلْبِ وَنَسِيَانُ الْأَنْفُسِ مَوْقُوفٌ عَلَى فَنَاءِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ وَفِي الْأَوَّلِ رَوَالُ الْعِلْمِ الْحُضُولِي وَفِي الثَّانِي رَوَالُ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ وَرَوَالُ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ لَا يَتَصَوَّرُ مَا لَمْ يَتَحَقَّقْ رَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ وَمَا دَامَتِ النَّفْسُ الْحَاضِرَةُ قَائِمَةً فَالْعِلْمُ الْحُضُورِيُّ مَوْجُودٌ فَإِنَّ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ عِبَارَةٌ عَنِ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ لَا أَمْرٌ رَايَدٌ عَلَيْهَا فَالرَّوَالُ الشُّهُودِيُّ فِي فَنَاءِ النَّفْسِ يَكُونُ عِبَارَةً عَنْ رَوَالِهَا الْوُجُودِيَّ بِخِلَافِ الرَّوَالِ الشُّهُودِيَّ الَّذِي اغْتَبِرَ فِي فَنَاءِ الْقَلْبِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بِمُسْتَلَزِمٍ لِرَوَالِ وَجُودِ الْقَلْبِ فَإِنَّ الشُّهُودَ هُنَاكَ رَايَدٌ عَلَى الشَّاهِدِ وَفَنَاءُ أَحَدِهِمَا لَيْسَ بِمُسْتَلَزِمٍ لِفَنَاءِ الْآخَرِ. تَنْبِيهُ: لَا يَتَخَيَّلَنَّ الْأَبْلَهُ أَنَّ رَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ حَاصِلٌ أَيْضًا فِي مَقَامِ الْبَقَاءِ بِاللَّهِ الَّذِي هُوَ مُبَيَّنٌّ لَا رَابَابَ التَّوْحِيدِ الْوُجُودِيَّ فَإِنَّ الْحَاضِرَ ثَمَّةٌ هُوَ الْحَقُّ سُبْحَانَهُ لَا نَفْسَ السَّالِكِ الْفَائِيزَةِ لَا تَأَنَّا نَقُولُ إِنَّ الْحَاضِرَ فِي ذَلِكَ الْمَقَامِ هُوَ نَفْسُ السَّالِكِ وَقَدْ تَصَوَّرَهَا السَّالِكُ بِعُنْوَانِ الْحَقِيقَةِ وَالْحَقُّ سُبْحَانَهُ مُزَنٌّ وَمُبَرِّأٌ مِنْ هَذَا التَّعَيُّنِ وَالْحُضُورِ وَهَذَا مِنْ قِبَلِ مَا قِيلَ ﴿ع﴾ وَصَارَ الْفَارُّ فِي رُؤْيَاهُ نَاقَةً ﴿١٠﴾ وَإِنَّمَا هُنَا رَوَالُ الْعِلْمِ بِالنَّفْسِ الْحَاضِرَةِ وَهُوَ مِنْ أَقْسَامِ الْعِلْمِ الْحُضُولِيِّ لَا رَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ الْمُسْتَلَزِمِ لِرَوَالِ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ وَرَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ عِبَارَةٌ عَنْ رَوَالِ عَيْنِهَا وَآثَرِهَا لَا أَنَّهُ عِبَارَةٌ عَنْ رَوَالِ الْعِلْمِ بِهَا شَتَانٌ مَا بَيْنَهُمَا.

TÜRKÇE ANLAMI

- Şeyhinin oğlu Hâce Abdullah'a yazmıştır
- İnsanın zâtının yokluğu, nefsinin nefs-i nâtika olduğu, nefsin ve kalbin fenâsı ve husûlî bilginin zevâli

O, apaçık hak olan Allah Sübhânehû'dur. Ne zâtı, ne sıfatları, ne de isimleri kâinattaki değişikliklerle değişmez. Çünkü bütün değişiklikler ve renklenmeler kâinattaki oluşlar için söz konusudur ki, bunlar da yokluk mertebelerinde olur. Mutlak Varlık (c.c.) için, ne hâricîte ne de ilimde kesinlikle tenezzül ve değişiklik söz konusu değildir.

Bunun açıklaması şöyledir: Hak Sübhânehû zâtıyla, sıfatlarıyla ve isimleriyle ilgili kemâlâtını göstermek ve onları eşyada ortaya çıkarmak isteyince yokluk mertebelerinde her kemâle, kendisine ayna olması için kendisinin mukâbili olan ve ona bağlı olarak diğer yokluklardan ayrılan bir zıt belirledi. Çünkü bir şeyin aynası o şeyin mukâbili ve açığa çıkmasının sebebidir.

"Eşya kendi zıddıyla açığa çıkar"

Allah Sübhânehû, kemâlâtını gösterme kâbiliyeti olan yoklukları, dilediği bir vakitte his ve vehim mertebesinde var etti ve bunlara sağlamlık ve yerleşiklik vasıfları verdi. Bütün bu kemâlâtı o yokluklara yansıttı. Böylece bu mertebede o yoklukları bu yansımaya hayat, ilim, kudret, irade, görme, işitme ve konuşma vasıflarına sahip varlıklar yaptı.

Ancak hissedilmiştir ki, öncelikle her hangi bir şey katmaksızın yokluk tasarruf etmekte ve bu tasarrufla onu yatkın ve elverişli hâle getirdikten sonra kemâlini onda göstermektedir. Tıpkı mum gibi ki, önce yumuşatılır ve şekil verilecek hale getirilir. Ardından da ondan çeşitli şekiller ve sûretler yapılır.

Bilmek gerekir ki, buradaki yokluktan maksat, hâricî varlığın mukabili olan hâricî yokluktur. Dolayısıyla burada yokluğun vehim mertebesindeki varlığına ters düşen bir durum yoktur.

Bununla birlikte biz, yokluğa ters düşen şeyin, yokluğun zıddı olan vücûd olduğunu söylüyoruz. Yokluk vücûda dönüşmez. Yokluk mevcut olursa kesinlikle bir sakınca olmaz. Nitekim varlığın ikinci

dereceden akledilebilir olan şeylerden olduğunu ve hâriçte varlığının olmadığını söylemişlerdir.

Bu açıklamayla anlaşılıyor ki, eşyanın hakikati yokluklardır ve Mutlak Varlık'ın (c.c.) kemâlâtı bu yokluklara yansımıştır. Böylece, Allah Teâlâ'nın var etmesiyle kendilerinde vehmî anlamda gerçeklik ve sübût hâsıl olmuş, his ve vehim mertebesinde ise istikrar ve süreklilik vasıfları kazanmışlardır. Dolayısıyla eşyanın zâtı o yokluklardır. Kemâlâtın bu yokluklarda yansması onun kuvveleri ve azaları mesabesinde olmuştur.

Bu mukaddimelerle böyle bir giriş yaptıktan sonra velâyet-i hâssayla ilgili asıl maksat hakkında da birkaç kelime söyleyelim. Akıl kulağıyla dinlemek icap eder.

Allah seni olgunluğa ve apaçık olan orta yola ulaştırsın. Bilesin ki, insanın hakikati ve zâtı, başlangıçta kendisine nefs-i emmâre denilen nefs-i nâtikanın hakikati olan yokluktur. Her insan ferdi "ene" (ben) derken bu nefse işaret etmektedir. O halde insanın zâtı bu nefs-i emmâre olup, diğer latîfeleri ise bu nefsin kuvveleri ve azaları gibidir.

Yokluk, şerden ibaret olduğu için hayırlı olanın kokusunu almaz. Aynı şekilde nefis de mahza şerdir ve kendisinde hayırdan eser yoktur. Gölge olma ve yansıma yoluyla kendisinde beliren kemâlâtı, kendine mâl etmek istemesi nefsin çirkinliğinden ve cehaletindendir.

Aslıyla sâbit olan kemâlâtı kendisine nisbet eder ve bu kemâlât ile kendisinin kâmil ve hayırlı olduğunu zanneder. Buradan hareketle üstünlük iddiasında bulunur ve bu kemâlâtta kendisini Rabb'ine ortak tutar. Güç ve kuvvetin kendisinden kaynaklandığını ve kendisinin tasarruf sahibi olduğunu sanır. Her şeyin kendisine tâbi olmasını ister ve kendini her şeyden fazla sever. Başkasını severken de kendisi için sever.

Mevlâ'sına karşı zâtî bir düşmanlık kazanması, indirilen hükümlere itaat etmeyerek kendi hevâsına tâbi olması da nefsin bu bozuk hayallerindendir. Nitekim bir kutsî hadiste şöyle buyrulur: "*Nefsine düşmanlık yap. Çünkü o, bana olan düşmanlığıyla kâimdir.*"⁶¹

⁶¹ Hadis için Bk. c. 1, Mektup 52.

Allah Sübhânehû rahmetinin ve merhametinin gereği olarak, âlemlere rahmet olan peygamberler gönderdi. Onları halkı hakka çağırarak, düşmanların evlerini yıkarak onlara Mevlâ Teâlâ'yı göstermek, cehaletlerinden ve kirlerinden kendilerini kurtarmak, şerlerini ve noksanlarını onlara bildirmek için gönderdi. Ezelî saadette nimetlenenler, bu büyük insanların davetine icabet etti. Cehaletten ve kirlerden kurtularak, indirilen hükümlere tâbi oldular.

Bilmek gerekir ki, nefis tezkiyesi iki yolla olur: Birincisi, riyâzet ve mücâhedelerle ilgili olan yoldur ki bu inâbe yolu olup mürîd kullara mahsustur. İkincisi ise cezbe ve muhabbetle olan ictimâ yoludur ki murâd kullara mahsustur.

İki yol arasındaki fark çok büyüktür; birinci yol matlûb tarafına doğru bir seyr gidiş iken, ikinci yol maksûd tarafına (Mevlâ tarafından) çekilmedir. Gitme ile çekilme arasında çok fark vardır. Büyük nimete ulaşmış biri için ilahi lütufla ictimâ yoluyla çekilip alınma murad edilse, ona, Hak Sübhânehû'ya cezbe ve muhabbet lütfedilir ve bununla, cezbedilerek maksuda ulaştırılır.

Eğer bunlar arasında saadete ulaştırılmış olan varsa fenâ sınırına kavuşturulur ve böylece o kişi mâsivâyı görmekten ve onun bilgisinden kurtulmuş olur. Âfâka ve enfüse vardırılır. Âfâkın unutulması kalp fenâsına, enfüsün unutulması ise nefis-i emmârenin fenâsına bağlıdır. Birincisinde husûlî bilginin, ikincisinde ise huzûrî bilginin kaybolması söz konusudur.

Nefs-i hâzıra yok olmadıkça huzûrî bilginin yok olması düşünülemez. Dolayısıyla nefis-i hâzıra varoldukça huzûrî bilgi de varolmaya devam eder. Çünkü huzûrî bilgi, nefis-i hâzıradan ibâret olup ayrı bir şey değildir.

Nefis fenâsındaki şühûdî zeval (yok olma) nefsin vücûdî zevâlinde ibarettir. Ancak kalp fenâsında itibar edilen zevâl, kalbin vücûdunun yok olmasını gerektirmez. Çünkü burada, şühûd müşâhede edenden ayrıdır. Dolayısıyla birinin fenâsı, diğerinin de fenâsını gerektirmez.

Tenbih:

Ahmaklar sanmasın ki, nefis-i hâzıra, vahdet-i vücûdcuların ulaştığı bekâ billah makamında da yok olmaktadır. Çünkü orada hâzır

olan, sâlikin fânî olan nefsi değil, Hak Sübhânehû'dur. O makamda hâzır olanın sâlikin nefsi olduğunu kabul etsek bile, sâlik onun Hak olduğunu düşünmektedir. Halbuki Allah Sübhânehû böyle bir taayyünden ve huzurdan beri ve uzaktır. Bu durum, bir şiirde geçen "Fare rüyada kendisini deve olarak gördü" mısrasında anlatılan türdendir.

Ancak burada bilginin kaybolması nefs-i hâzıra iledir ki bu husûlî bilginin kısımlarındandır. Yoksa huzûrî bilginin yok olmasını gerektiren, nefs-i hâzıra değildir. Nefs-i hâzıranın yok olması, yalnızca bilginin yok olması değil, kendisinin ve eserinin yok olmasıdır. Aralarındaki fark çok büyüktür.

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

60. إِلَى وَلَدِ شَيْخِهِ Altmışınçı mektup (Kime gönderilmiştir?) فِي بَيَانِ عَدَمِيَّةٍ Şeyhinin oğlu Hâce Abdullah'a (Ne hakkındadır?) وَبَيَانِ أَنَّ ذَاتَهُ هِيَ النَّفْسُ النَّاطِقَةُ İnsanın zatının yokluğunu Ve zatının nefsi natika olduğunu açıklama hakkındadır (Ne ile birlikte?) مَعَ بَيَانِ فَنَاءِ وَزَوَالِ الْعِلْمِ الْحُصُولِيِّ Nefsin ve kalbin fenası Ve husuli ilmin yok olmasını açıklamakla birlikte. ➤

لَا يَتَغَيَّرُ بِذَاتِهِ O, Allah apaçık haktır مِنْ سُبْحَانَ مَنْ O zatı tenzih ederim ki, هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ Sıfatları ve zatı değişmez (Daha?) وَلَا فِي أَسْمَائِهِ Ve isimleri de değişmez (Ne ile değişmez) فَإِنَّ كُلَّ تَغْيِيرٍ Kainattaki oluşumların meydana gelmesiyle يَحْدُوثُ الْأَكْوَانِ Kainattaki وَقَعَ فِي حُدُوثِ الْأَكْوَانِ oluşumların meydana gelmesinde olmaktadır فَإِنَّمَا هُوَ İşte bu sadece فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ Yüce ve وَلَمْ يَنْطَرِقْ إِلَى حَضَرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ Yokluk mertebelerindedir وَتَقَدَّسَ Tenezzül ve değişiklik تَزَلُّ وَلَا تَبْدُلُ Ne hariçte ne de ilimde أَضْلًا (Nerede arız olmuştur?) لَا فِي الْخَارِجِ وَلَا فِي الْعِلْمِ Kesinlikle بَيَانُهُ Bunun açıklaması: أَنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ لَمَّا أَرَادَ Hak Subhânehu isteyince زَاتِي, كَمَالَاتِهِ الدَّائِمَةِ وَالْجَفَائَةِ وَالْأَسْمَائَةِ Zati,

sıfatları ve isimleriyle ilgili kemâlâtını (*Daha neyi isteyince?*) وَأَنَّ يُجَلِّيَهَا Bunları tecelli ettirmeyi (*Nerede?*) فِي بَحَالِي الْأَشْيَاءِ وَمَرَايَاهَا Eşyanın tecelligahı ve aynalarında فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ (*Nerede?*) (İşte o zaman) her kemali için tayin etti (*Nerede?*) Yokluk mertebelerinde (*Neyi tayin etti?*) O kemalin zıttını (Öyle zıt ki,) وَالْمُتَمَيِّزَ عَنْ سَائِرِ الْأَعْدَامِ (*Yine öyle zıt ki,*) O kemale mukabil (*Yine öyle zıt ki,*) Diğer yokluklardan ayrılmış (*Ne ile ayrılmış?*) بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ O kemale nispet edilmekle (*Niçin böyle bir zıt belirledi?*) فَإِنَّ O kemale ayna olsun için وَسَبَبُ لِيُظْهِرَهُ Çünkü bir şeyin aynası onun mukabilidir Ve zuhur etmesinin sebebidir Eşya zıttıyla açığa çıkar لَاَنَّ (*Neye kabiliyet?*) Ki, onlarda kabiliyet vardır (*Neye kabiliyet?*) ALLAH'IN KEMÂLÂTINA ayna olmaya تَكُونُ مَرَايَا لِلْكَمَالَاتِ yaratmıştır (*Nerede?*) His ve vehim mertebesinde (*Ne zaman?*) وَأَعْطَاهَا Ve onlara vermiştir (*Ne?*) وَجَعَلَ جَمِيعَ تِلْكَ الْكَمَالَاتِ Karar ve sağlamlık الْأَسِيقَرَارِ وَالْأَسِيحْكَامِ وَصَيَّرَ تِلْكَ Bu yokluklara yansıtmış (*Ne?*) مُتَعَكِّسَةً فِيهَا Bu yoklukları eylemiştir (*Ne sebebiyle?*) Ve bu yoklukları eylemiştir (*Ne eylemiştir?*) Dirî, bilen وَمُرِيدًا Gücü olan, dileyen Bu فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ (*Nerede?*) Ve konuşan وَمُتَكَلِّمًا Gören, işiten وَبَصِيرًا وَسَمِيعًا أَنَّهُ قَدْ يُتَصَرَّفُ أَوَّلًا فِي, Fakat hissedilmiştir ki, O yokluğa مِنْ غَيْرِ أَنْ يُجْعَلَ فِيهِ (*Nasıl?*) Evvela yoklukta tasarruf edilir (*Nasıl?*) Ve o, bu katmadan (*Ne?*) وَيُجْعَلُ هُوَ بِذَلِكَ التَّصَرُّفِ Başka bir şey شَيْئٌ آخَرُ (*Ne?*) Sonra ثُمَّ يَظْهَرُ فِيهِ الْكَمَالُ Yumuşak ve uygun مُلَائِمًا وَلَيِّنًا (*Ne?*) Nasıl ki mum evvela kılınır da onda kemal zuhur eder أَوَّلًا النَّصْعُ يُجْعَلُ أَوَّلًا (*Ne kılınır?*) ثُمَّ يُصَوَّرُ بَعْدَ ذَلِكَ Yumuşak ve uygun لَيِّنًا وَمُلَائِمًا (*Ne kılınır?*) Bilinmesi gerekir ki سَوْرًا وَأَشْكَالًا (*Neye?*)

İnsanın hakikati ve zâtı yokluktur النَّاطِقَةُ النَّفْسُ Ki, o da nefs-i natıkanın hakikatidir الْإِنْدَاءِ فِي الْإِنْدَاءِ Ki, nefs-i natıka da başlangıçta ifade edilirdi (Ne ile?) بِالنَّفْسِ الْأَمَّارَةِ Nefs-i emmareyle الْإِنْسَانِ (Ne ile?) الْيَمَّا 'Ben' lafzıyla (Neye işaret eder?) Bu nefs-i emmareye النَّفْسُ الْأَمَّارَةُ Dolayısıyla insanın zâtı nefsi emare olur لَطَائِفِ الْإِنْسَانِ İnsanın diğer latifeleri de وَحَيْثُ أَنَّ الْعَدَمَ شَرُّ مَحْضٍ Onun aza ve kuvveleri gibi olur لَمْ يَنْشَمِ رَائِحَةً (Öyle şer ki,) Yokluk haddi zatında halis şer olduğu için (Bu sebeple) تَكُونُ النَّفْسُ أَيْضًا شَرًّا مَحْضًا Hayırdan hiçbir koku almamıştır مِنَ الْخَيْرِيَّةِ (Bu sebeple) لَا تَكُونُ فِيهَا رَائِحَةٌ مِنَ الْخَيْرِيَّةِ Onda hayırdan bir koku bulunmaz وَمِنْ خَبَائِثِهَا وَجَهْلِهَا تَدْعَى Pisliği ve cehaletinden dolayı iddia eder (Neyi?) الْكَمَالَاتِ الظَّاهِرَةِ فِيهَا Kendisinde görünen kemâlâtı (Ne ile görünen?) بِطَرِيقِ الْإِنْعِكَاسِ وَالظَّلَايَةِ Yansima ve gölge yoluyla (Bunların kime ait olduğunu iddia eder?) KENDİSİNE تَنْسِبُ Ve nispet eder (Neyi?) إِلَى نَفْسِهَا (Neye nispet eder?) Aslıyla sabit olan kemâlâtın varlığını KENDİSİNE يَبْلُغُ الْكَمَالَاتِ Bu kemâlâtla kendisini zanneder (Ne?) وَتَرْغُمُ نَفْسَهَا بِبُلْغِ الْكَمَالَاتِ Kamil ve hayırlı الْخَيْرِيَّةِ Bu haysiyetle de güder (Neyi?) Efendilik/ üstünlük iddiasını بِرَبِّهَا Kendisini rabbine ortak tutar (Nerede?) الْكَمَالَاتِ فِي Kemâlâtta وَتَنْظُرُ الْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ Kendisinin وَتَرْغُمُ نَفْسَهَا مُتَصَرِّفَةً Güç ve kuvveti kendisinden sanır أَنْ يَكُونَ الْكُلُّ تَابِعًا لَهَا Ve ister (Neyi?) Her şeyin kendisine uymasını وَتُحِبُّ نَفْسَهَا Kendisini sever (Nasıl?) Her şeyden daha fazla فَاسِدَةً لِنَفْسِهَا Başkasını da kendisi için sever لَا يَحْلِيهِمْ Yoksa onlar için sevmez عَادَاوَةً ذَائِبَةً لِمَوْلَاهَا Şu boş hayallerden dolayı da Rabbine karşı zâtı bir düşmanlık güder

بَلْ تَقْبَلُ بِأَحْكَامِهَا الْمُتَزَكَّةُ (Neye?) İndirilen hükümlere Ve boyun eğmez (Neye?) وَلَا تُذْعِنُ Bilakis kendi isteklerine uyar Hadis-i kutside وَوَرَدَ فِي الْحَدِيثِ الْقُدْسِيِّ Çünkü bana فَإِنَّهَا انْصَبَتْ لِمُعَادَاتِي Nefsine düşman ol عَادِ نَفْسَكَ geldi ki, دُشْمَانِيَّةُ Allah Teâlâ peygamberleri وَبَعَثَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ الْأَنْبِيَاءَ düşmanlık için dikildi اَللَّهُمَّ اَرْسَلْهُمُ السَّلَامَ Onlara selam olsun (Neden dolayı gönderdi?) مِنْ كَمَالِ رَأْفَتِهِ (Ne olarak gönderdi?) وَرَحْمَتِهِ Son derece rahmet ve merhametinden dolayı رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ İnsanları لِيُذْعِنُوا الْخَلْقَ (Niye gönderdi?) Alemlere rahmet olarak وَإِلْيَحْرِبُوا يَوْمَ الْأَعْدَاءِ إِلَى الْحَقِّ سُبْحَانَهُ (Kime?) Çağırsınlar Düşmanların evlerini yıksınlar وَلِيُذَلِّلُوا Onları sevk etsinler (Kime?) عَلَى مَوْلَاهَا Mevlalarına وَلِيُخَلِّصُوهَا Onları kurtarsınlar (Neden?) Cehalet ve مِنْ جَهْلِهَا وَخُبَيْهَا Şer عَلَى شَرِّهَا وَتَقْصِصَهَا Ve onları vakıf kılsınlar diye (Neye?) اَجَابَ Ezeli mutluluk kime ulaşırsa Ezeli noksanlığına اَلْاَزَلِيَّةُ Düşmanların evlerini yıksınlar وَرَجَعَ مِنْ جَهْلِهِ وَخُبَيْهِ Bu büyüklere davetine uyar (Kime?) عَلَى الْأَكَابِرِ ve pisliğinden döner مُنْقَادًا Ve boyun eğer (Neye?) اَلْاَحْكَامُ الْمُتَزَكَّةُ İndirilen hükümlere بَلِّغْهُمُ الْغَايَةَ Bilinmesi gerekir ki, نَوَعَيْنِ Bir yol alakalıdır (Ne ile?) Nefsin temizlenme yolu iki türdür; طَرِيقُ يَتَعَلَّقُ وَطَرِيقُ يَنْفَكُ Bu inabe طَرِيقُ الْاِنَابَةِ Riyazet ve mücahedelerle وَطَرِيقُ الْاِفْتِقَارِ İkinci yol, طَرِيقُ الْاِفْتِقَارِ Ve müritlere aittir وَطَرِيقُ الْاِحْتِجَابِ İkinci yol ictiba طَرِيقُ الْاِحْتِجَابِ Cezbe ve muhabbet yoludur وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ İki yol şetan İki yol شَتَانِ مَا بَيْنَ الطَّرِيقَيْنِ Ve murat kullarla alakalıdır وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ Birinci yol طَرِيقُ الْاَوَّلِ (Çünkü) arasında çok fark vardır اَلْاَوَّلُ Matlub tarafına doğru seyirdir وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ İkinci yol ise اَلْاِجْتِهَادُ Maksudla doğru çekilmektir وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ Seyir ile çekilme arasında اَلْاَوَّلُ وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ Çok ayrılık ve aşırı farklılık vardır وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ İşte istenildiği zaman اَلْاَوَّلُ وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ Ezeli ikram ile devlet sahibi olan biri için (Ne için?) اَلْاَوَّلُ وَطَرِيقُ الْاِجْتِهَادِ

Nefs-i haziranın yok olması da hasıl olur
 الَّذِي هُوَ مُيَسَّرٌ لَّارْتِبَابِ التَّوْحِيدِ Bekabillah makamında (Nerede?) فِي مَقَامِ الْبَقَاءِ بِاللَّهِ
 فَإِنَّ الْحَاضِرَ ثَمَّةٌ هُوَ الْحَقُّ Ki, o vahdet-i vücudun erbabının nasibidir
 لَا نَفْسَ السَّالِكِ الْفَانِيَةِ Çünkü orada hazır olan Hak Subhânehu'dur
 إِنَّ الْحَاضِرَ فِي ذَلِكَ: Çünkü biz diyoruz ki: سَالِكِينَ نَفْسُهُ دَغِيلٌ
 وَقَدْ تَصَوَّرَهَا O salikin nefsidir هُوَ نَفْسُ السَّالِكِ Bu makamda hazır olan
 فَكَيْفَ السَّالِكِ Hak unvanıyla بِعُنْوَانِ الْحَقِّيَّةِ (Nasıl?) فَكَيْفَ السَّالِكِ
 وَحَالُهَا بِهِيَ وَبِهِ Halbuki Hak Subhânehu münezze ve beridir (Neden?)
 وَهَذَا مِنْ قَبِيلِ مَا قِيلَ مِنْ هَذَا التَّعْيِينِ وَالْحُضُورِ Bu taayyün ve huzurdan
 فَارَ، رُؤْيَاهُ نَاقَةٌ Fare, rüyasında وَصَارَ الْفَارُ فِي رُؤْيَاهُ نَاقَةً ﴿ع﴾
 Nefs-i hâzırıyla زَوَالَ الْعِلْمِ بِالنَّفْسِ الْحَاضِرَةِ وَائِمًا هُنَا
 وَهُوَ مِنْ أَقْسَامِ الْعِلْمِ الْحُضُولِيِّ Bu da husuli ilmin
 لَا زَوَالَ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ Yoksa burada nefs-i hâziranın zevali
 كِي، بِي هُزُورِ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ Ki, bu huzuri ilmin yok olmasını gerektirir
 نَفْسِ الْحَاضِرِ Nefs-i haziranın yok olması وَزَوَالَ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ
 نَفْسِ الْحَاضِرِ Nefs-i haziranın yok olması لَّا أَنَّهُ عِبَارَةٌ
 عَنْ زَوَالِ عَيْنِهَا وَآثَرِهَا Onunla ilgili ilmin yok
 عَنْ زَوَالِ الْعِلْمِ بِهَا (Neden?) Olması ibaret değildir
 عَنْ زَوَالِ الْعِلْمِ بِهَا Aralarındaki fark çok büyüktür...